



## Stanovisko k mlčenlivosti strážníka ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení a správním orgánům

Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky obdržel dotaz ve shora uvedeně věci, ke kterému, z hlediska své věcné příslušnosti sděluje následující:

Strážník obecní policie je úřední osobou, která plní povinnosti a disponuje oprávněními stanovenými právním řádem České republiky. Z faktického hlediska se pak jedná o úřední osobu, jejíž pracovní činnost se velmi podobá činnosti příslušníka Policie ČR zařazeného do Služby pořádkové resp. dopravní policie.

Z výše uvedeného vyplývá, že strážník při výkonu svých povinností a oprávnění výrazným způsobem zasahuje do práv a svobod třetích osob.

Strážník je v pracovním poměru k obci, jehož právní režim se řídí zákoníkem práce. I zákoník práce obsahuje ustanovení, týkající se mlčenlivosti zaměstnance (§ 303). Mlčenlivost strážníka podle § 26 zákona o obecní policii pak navazuje na výše uvedenou povinnost upravenou zmíněným zákoníkem práce. Smyslem této povinnosti založené zákonem o obecní policii je především ochrana osobních údajů účastníků správního řízení resp. osob, vůči kterým je/byl prováděn zákrok, úkon či jiné opatření podle zákona, ochrana dobrého jména zaměstnavatele, ochrana pracovních postupů a metodik činnosti obecní policie apod. před **nepovolanými osobami**.

Podle našeho právního názoru zájem státu chráněný trestním právem má, ve vztahu k povinnosti mlčenlivosti upravené zákonem o obecní policii, přednost před zájmy, které chrání právě tato ustanovení (viz výše). Orgán činný v trestním řízení nelze v žádném případě považovat za „nepovolanou osobu“ podle § 26 odst. 1 zákona o obecní policii. Z tohoto úhlu pohledu tedy nic nebrání tomu, aby obecní policie předávala informace, včetně osobních údajů osob, orgánům činným v trestním řízení.

Tomuto závěru navíc přímo svědčí i ustanovení § 1 odst. 3 a ustanovení § 24a odst. 2 zákona o obecní policii. Odvodit legálnost takového postupu obecní policie lze i z dikce § 12 odst. 2 písm. e) cit. zákona.

Analogicky je třeba přistupovat i k případným požadavkům správních orgánů na poskytování dotčených informací. V dané souvislosti připomínáme, že i zaměstnance správních úřadů (bez ohledu zda jde o orgány územních samosprávných celků nebo orgány státu) vykonávajících přenesenou působnost/ státní správu/správní řízení nelze, s ohledem na charakter jejich zaměstnání/služby, považovat za **nepovolané osoby**. Navíc i tyto osoby podléhají povinnosti mlčenlivosti založené zákoníkem práce, zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků



a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, případně jiným právním předpisem.

Dále připomínáme, že vždy existuje i možnost, aby starosta, případně jiná pověřená osoba (například určený strážník) zprostila strážníka povinnosti mlčenlivosti ve vztahu (nejenom) ke konkrétnímu případu.

23. 7. 2021